

ה"ט 5589/08/14 - ז' ט' נגד א' ס'

26 אוגוסט 2014

בית משפט השלום בראשון לציון
ה"ט 5589-08-14 ט' נ' ס'
בפני כב' השופטת ד"ר איריס סרוק
המבקשת ז' ט'
נגד
המשיב א' ס'

נוכחים:

המבקשת והוריה וב"כ עו"ד מיקי חובה ומתמחה אופיר הלוי

המשיב ואמו וב"כ עו"ד בן אריה

מצהירים מטעם המשיב: א' ש', א' ס', ש' ס', א' ש', ד' נ' ב' ו' ג'.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ביהמ"ש מאשר את ההסכמה אליה הגיעו הצדדים ונותן לה תוקף של החלטה. למען הסר ספק, מדובר בצו הדדי למניעת הטרדה מאיימת.
2. נרשם כי כל צד שומר על טענותיו וכי אין לראות בהסכמה משום הודאה או הכרה בטענות הצד האחר.
3. ביהמ"ש מברך את הצדדים על גישתם המעשית ומאחל לכל צד הצלחה בהמשך דרכו.
4. ביהמ"ש מודה לב"כ הצדדים על יעילותם ועבודתם המוצלחת בהליך.
5. הפרוטוקול החתום ייסרק למערכת הנט לספריית פרוטוקולים.
6. לבקשת הצדדים יצוין כי הדיון הסתיים בשעה 10.00.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

איריס סורוקר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביהמ"ש ישמע את עדותו של מר זיו כפי שהיא וללא התמלול, שלא הוגש במצורף לתצהירו.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביהמ"ש ישמע את עדות האם ללא התמליל, שכן לא הוגש במצורף לתצהיר ולא הועבר לצד שכנגד.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

איני רואה צורך בהליך זה לזמן עדים נוספים.

עמוד 2

המבקשת והמשיב נשמעו ודי בעדותיהם כדי לקבוע ממצאים מספקים לצורך הכרעה בבקשה.

הבקשה לזמן עדה - נדחית.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הסכסוך עם אחד בשם א' אינו בפניי. א' עצמו אינו בעל דין וגם לא עד. על כן, לא תישמע תשובה לשאלה והחקירה תסתיים.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. נשמעה עדותה של המבקשת ושני הוריה. מצד המשיב נשמעה עדותו, לצד עדות אמו וכן עדויות של ששת חבריו.

2. המבקשת והמשיב קיימו מערכת יחסים זוגית במשך כשנה. המבקשת סיימה את מערכת היחסים ביוני 2014. מתברר כי בין הצדדים התקיימו חילופי דברים מאוחר לפרידה. המבקשת טוענת כי המשיב מציק לה ומטריד אותה, מפר את פרטיותה, פנה למעסיקה שלה בהשמצה, וכן - באירוע מיום 4.8.14 -

עמוד 3

התקרב אליה באופן מאיים, נגע בתליון התלוי לצווארה ומשך בו. המבקשת טענה כי היא פוחדת מהמשיב וכי באותו היום, 4.8.14, נאלצה למצוא את דרכה חזרה לביתה דרך סמטאות צדדיות.

3. המשיב הכחיש את המיוחס לו. לדבריו, המבקשת היא זו אשר פנתה והטרידה אותו ואת חבריו מספר פעמים לאחר הפרידה. המשיב טען כי ההינתקות היתה קשה לשני הצדדים, לה ולו, אך הכחיש כל התנהגות אובססיבית או טורדנית מצידו. לדבריו, מעולם לא נגע במבקשת, לא איים עליה, לא רדף אחריה, ואין לו כל עניין בהמשך הקשר עימה.

4. לאחר ששמעתי את עדויות בעלי הדין ועדיהם, אני סבורה כי המבקשת הרימה את הנטל להוכיח קיומה של עילה להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב. הטעמים לכך הם כדלקמן:

א. ראשית, המשיב הודה כי לאחר היפרדות הקשר הזוגי, פנה באחת ההזדמנויות למעסיקה של המבקשת (אחת בשם ש', מנהלת חנות), וזאת על מנת להשיג את המבקשת ולשוחח עימה. בכך אין ולא כלום. ואולם, המשיב הודה כי מעת שנמסר לו שהמבקשת אינה יכולה לשוחח עימו, המשיב שוחח עם המעסיקה ומסר למבקשת באמצעותה, הודעה בעלת תוכן. התוכן היה בעל אופי משמיץ שכן הוא כלל פרטים אודות הסכסוך הזוגי - פרטים שהם מטבעם אינטימיים וחסויים, ואין מקום לשוחח עליהם עם צדדים שלישיים. בוודאי שכך הוא, כאשר מדובר במעסיקה של המבקשת. שיחה בעלת אופי כזה, גם אם יש בה טענות בלבד (להבדיל מקללות וכיו"ב), הרי שיש בה כדי להרתיע והיא יוצרת אווירה בלתי נעימה. היא גם עשויה להכפיש את שמה של המבקשת בפני גורם בעל מעמד שחשוב לעיסוקה.

ב. שנית, המשיב הודה כי ביום 4.8.14, במפגש בין הצדדים בגינה ציבורית ב***** , החליפו הצדדים דברים ביניהם; ובתוך כך המשיב העיר כי המבקשת עונדת שרשרת עם תליון, אשר השניים לדבריו רכשו בעבר יחדיו. המשיב ציין בפני המבקשת כי העובדה שהיא עונדת את התליון מלמדת על אובססיביות מצידה כלפי הקשר ומראה שעדיין לא התנתקה ממנו. הערה זו היא הערה בעלת אופי אישי. היא נעשתה לאחר הפרידה. היא עשויה לקנטר.

ג. יצוין, כי המבקשת טענה טענות נוספות בכל הקשור לאירוע מיום 4.8.14, כגון שהמשיב גם נגע בה ובתליון ומשך את התליון. אולם לא הובאו עדי ראיה, והמשיב מצידו הכחיש כל מגע גופני. המשיב מצידו ציין כי דווקא המבקשת היא זו שתרמה לאווירה הלא נעימה בין הצדדים באותו אירוע, ובכך שעקבה אחריו לגינה סמוכה אליה עבר כדי להימנע ממפגש עימה. איני רואה מקום לקבוע ממצאים מחייבים במחלוקת זו, וזאת משום שדי לי בעצם הודאת המשיב כמפורט בס"ק ב' לעיל.

5. סיכומה של נקודה זו: מדובר בבני זוג צעירים אשר ככל הנראה התקשו להיפרד. יוסף בהקשר זה כי גם לפי עדותה של אם המבקשת, השניים גילו מידה לא מבוטלת של אובססיביות במהלך הקשר אחד כלפי השני. אם המבקשת אף הוסיפה כי ליוותה את השניים לביקור אצל פסיכולוג של קופת חולים בניסיון לסייע בידיהם לפתור את המתח. לאחר הפרידה, הצדדים המשיכו להתקל זה בזה בגינה הציבורית. המשיב הודה בפנייתו אל המבקשת ביום 4.8.14 בתוכן שאינו מותאם לפרידה כמפורט לעיל. כמו כן, הודה בשיחה עם מעסיקתה של המבקשת. אני סבורה כי יש בכך כדי ליצור את התשתית הראויה על

מנת להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת.

6. הצו שניתן במעמד צד אחד היום 7.8.14 יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מהיום (כב' הש' נ. שטרנליכט); וזאת פרט לס"ק 3 - אין צורך בהרחקה מדירת המגורים, שכן לא הוכחה סכנה לשלום הגוף.
7. בנסיבות העניין, אני סבורה כי יש מקום ליתן צו הדדי אשר יופנה גם כנגד המבקשת. אמנם, המשיב לא הגיש בקשה מטעמו. יחד עם זאת, מהתשתית הראייתית עולה כי גם המבקשת תרמה למתח שבין הצדדים שנצבר דווקא לאחר הפרידה ביניהם. ראשית, עיינתי במסרונים שהחליפו הצדדים ביום 4.8.14 החל מהשעה 18.41 ועד לשעה 18.55 (ת/1). המסרון הראשון הוא מאת המבקשת. המבקשת רשמה שם כך:
- "בן זונה מוצץ מה נראה לך שהחבר המזדיין בתחת שלך נתן לך תלפון שלי ואתה מתקשר יא מניאק הא ????"
8. המבקשת הודתה כי היא שלחה את ההודעה הנ"ל. היא עשתה כן מיוזמתה. לדבריה, הרגישה מבוהלת ולחוצה בעקבות החשש שלה שהמשיב פונה אליה גם באמצעות חבריו, ואף טרח והשיג את מספר הטלפון החסום שלה. ואולם, גם אם הרגישה לחוצה, אין בכך כדי להצדיק פנייה גדושת קללות ורוויית אלימות מילולית כגון דא. זוהי פנייה מקנטרת, אשר מסלימה את האוירה העכורה, ויש בה כדי להטריד.
9. יושם אל לב כי המשיב מצידו, אמנם לא בחל בכינויי גנאי מקבילים, כגון שכינה את המבקשת "שרמוטה" וגם עלב בה, כגון שרשם: "נפטרנו ממך ושזה יישאר ככה!! תחזרי לאיפה שבאת". יחד עם זאת, גם ביקש ממנה שלא להתקשר אליו יותר וגם לא לחבריו. בנוסף, ציין כי הוא שולח את ההודעות לאמה של המבקשת. התנהלות זו מלמדת כי אמנם ביקש להתרחק מהמבקשת, כפי שהעיד.
10. שנית, נשמעה עדותה של גב' ל' ג' מטעם המשיב, אשר בתצהיר מטעמה העידה: "אני יכולה להצהיר, שלאחר הפרידה, היתה ט' מתקשרת אליי מחסוי ומשוחחת איתי ושואלת היכן א' והאם אני איתו כעת או מתי אני רואה אותו. אני הסברתי לה שאני לא רוצה לשתף פעולה במשחקים שלהם, ומאותה עת התחלתי לקבל שיחות מחסום, באותו סגנון שיחות שקיבל א'" (ס' 5 לתצהירה). עדות זו לא נסתרה והיא מלמדת על מידה לא מבוטלת של נסערות הנפש מצד המבקשת בכל הקשור ליחסיה עם המשיב.
11. למען הסדר הטוב אציין בהקשר זה כי נשמעו גם עדויות חבריו של המשיב אשר נכחו מספר פעמים בגינה הציבורית יחד עימו ולפיהן המבקשת חזרה והתקשרה אליו ממספרי טלפון חסומים, וקולה זוהה. אני מתייחסת בהסתייגות לעדויות אלה, מהטעם שזהותה של המבקשת לא הובררה, ומדובר בהנחה של המשתתפים המבוססת על שמיעת צחקוקים. אין לשלול את האפשרות שהקבוצתיות של החבורה עודדה להניח כך במקובץ ומבלי שניתן לייחס משקל של רצינות לדברים.
12. סיכומה של נקודה זו: מקובל בכגון דא שכאשר מדובר במערכת יחסים זוגית ונפרשת תשתית ראייתית מתאימה, הצו יופנה באופן הדדי גם כנגד המבקש. הטעם לכך נעוץ בזה שמטרתו של החוק למניעת הטרדה מאיימת היא ליצור מרחק פיזי ותקשורתי בין בעלי הדין על מנת לשמור על אוירה רגועה, למנוע

הסלמה, ושכל צד יוכל לחוש שלם ובטוח ובלתי מוטרד, פיזית ונפשית.

13. אשר על כן, הצו שניתן כנגד המשיב יחול באופן הדדי גם כנגד המבקשת, גם כן למשך 6 חודשים מהיום.

14. בשולי הדברים ראוי לציין כי מדובר בשני בני זוג צעירים, בשנות ה-20 הראשונות לחייהם. המבקשת היא חיילת ויש להעריך את השתתפותה בשירות הצבאי. המשיב העיד כי הוא בן 23, נכה צה"ל שנפצע ברמת הגולן. מדובר להתרשמותי באנשים נורמטיביים אשר יש להצטער כי לא ידעו לסיים באופן ראוי את הקשר הזוגי וללא התלהמות. כל צד רשאי להימנע מקשר זוגי, להכיר בני זוג חדשים ולהתקדם במסלול חייו תוך כיבוד הפרטיות והחירות של הצד האחר. ביהמ"ש מעודד את הצדדים להתקדם בדרך זו.

15. ביהמ"ש מודה לב"כ הצדדים על עבודתם המאומצת בישיבת היום.

16. המוצג ת/1 יסרק לספרית מוצגים.

ניתנה והודעה היום ל' אב תשע"ד, 26/08/2014 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר, שופטת

הדיון הסתיים בשעה 12.30.

הוקלדעלידימיכלגרזון